

der foregår på denne måde, vil næppe kunne fastholdes, hvis fradraget for de betalte præmier og bidrag ændres til et fradrag i skatten. Under hensyn hertil må det anses for betænkeligt at opgive de hidtidige fradragsregler.

c. Sygeforsikringspræmier m. v.

Efter indførelsen af den offentlige sygesikring betaler alle skatteydere gennem de almindelige skatter bidrag til sikring mod sygdom. Tilbage er herefter alene bidrag til fortsættelsessygekasser o. lign. Udgifterne er efter de gældende regler fuldt fradragsberettigede. Som led i skattereformforslaget er det foreslået at henføre udgifterne under de udgifter, der kun kan fradrages indenfor den fælles overgrænse på 3.000 kr., jfr. afsnit b ovenfor. På den baggrund synes det rimeligt at fastholde fradraget som et indkomstfradrag.

Ad 8. Gaver til forskellige foreninger og institutioner m. v. kan i begrænset omfang fradrages i indkomsten. Noget kan vel nok tale for at omdanne dette fradrag til et fradrag i skatten. Imidlertid vil en sådan isole-ret omdannelse af dette fradrag formentlig kræve en sådan udvidelse på det administrativt-tekniske område, at udgifterne her-ved må antages at ville overstige det mer-venu, der ville blive en følge af omlæg-ningen.

Ad 9. Underskud kan overføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for de følgende to indkomstår. Underskuddet i den skattepligtige indkomst vil i mere eller mindre grad være et resultat af de bekostningsfra-drag, som den skattepligtige har kunnet foretage. På den baggrund vil det ikke være rimeligt at ændre fradraget for underskud til et fradrag i de beregnede skatter. Samme synspunkt kan anlægges med hensyn til adgangen til at overføre en negativ skattepligtig indkomst fra den ene ægtefælle til den anden ægtefælle.

Spørgsmål 11:

Ad § 6 A, stk. 4. Vil finansministeren anse det for hensigtsmæssigt eventuelt at fjerne disse fradrag helt fra selvangivelsen, således at man heller ikke opfører godtgørelsen som indtægt — alt forudsat en passende kontrol hos arbejdsgiveren?

Svar:

Lovforslaget indeholder i § 6 A en generel bestemmelse om, at lønmodtagere kun skal have fradrag for nærmere afgrænsede udgifter i forbindelse med det indtægtsgivende arbejdes udførelse i det omfang, udgifterne overstiger 2.000 kr. (eller 10 pct. af indtægten). I forslaget § 6 A, stk. 4, bestemmes det dog, at lønmodtagere, uanset den nævnte generelle fradragsbegrænsning, fuldt ud kan fradrage udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, samt udgifter til befordring mellem skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder i det omfang, merudgifterne ved rejsen eller udgifterne til befordring er dækket ved godtgørelse fra arbejdsgiveren.

Denne bestemmelse svarer til den nugældende ordning, hvorefter lønmodtageren ved siden af lønmodtagerfradraget har fuldt fradrag for udgifter som nævnt ovenfor i det omfang, udgifterne eller merudgifterne er dækket ved godtgørelse fra arbejdsgiveren. Det bemærkes, at denne godtgørelse fra arbejdsgiveren skal medregnes i arbejdstagerens skattepligtige indkomst (hvorimod den kan fradrages i arbejdsgiverens indkomst på linie med lønudbetaling m. v.).

Når reglerne om rejsegodtgørelser m. v. har fået den nuværende udformning, er det bl. a., fordi man kun på den måde kan føre en nogenlunde betryggende kontrol.

Hvis selvangivelserne ikke længere skal indeholde oplysninger om rejsegodtgørelser m. v., kan en kontrol kun udøves ved gennemgang af arbejdsgiverens regnskabsmateriale. Det ville kræve en betydeligt forøget arbejdsindsats at føre kontrol i tilsvarende omfang som nu på denne måde.

Hvis arbejdsgiverne alligevel skulle afgive oplysninger om udbetalte rejsegodtgørelser m. v., ville en del af forenklingen ved en nyordning forsvinde, og oplysningerne ville ikke have samme værdi som kontrolmiddel, når de ikke længere kan sammenholdes med oplysninger i arbejdstagerens selvangivelse.

Det kan endvidere anføres, at såfremt disse fradrag skal fjernes fra selvangivelsen, måtte man nok regne med en tendens til i private ansættelsesforhold at fastsætte uforholdsmæssigt store rejsegodtgørelser m. v. Arbejdsgiveren vil være uden interesse i, om den samlede ydelse til arbejdstageren har form af løn eller godtgørelse af forskellig art.